

POTŁUCZENIE (2) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne; tekst nie oznacza -é.

sg *N* potłuczeni(e) (1). ◇ [I potłuczenim.] ◇ *L* potłuczeniu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. potłuc.

Rozbicie na kawałki, zburzenie (2) : Conquassatio, Potłuczenie/ Połowienie [od „*pol*”]. *Mącz* 339a.

potłuczenie czego (1): [A ieśliby násćie domowe mogło być dowiedźione/ potłuczenim y pośieczenim śćian álbo domu [...]/ tedy bliźfy ieft powod nań żáłowác *SzczerbSpecSax* 163]. *Cf Wyrażenie.*

Wyrażenie: »potłuczenie murow« (1): ktore [*Jeruzalem*] powiedáli być w wielkim vdręczeniu przez łotry okoliczne/ bo iefzcze nie było w obronie po zborzeniu y potłuczeniu murow. *BielKron* 96v.

Szeregi: [»potłuczenie i pośieczenie«: *SzczerbSpecSax* 163 *cf potłuczenie czego.*]

»zborzenie i potłuczenie« (1): *BielKron* 96v *cf Wyrażenie.*

Synonimy: *pogruchotanie, połamanie, rozbicie, rozwalenie, zburzenie.*

Cf POTŁUC, STŁUCZENIE

KW